

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Aprilis' 8-dikán, 1825.

Nagy Britannia.

Londonban egy társaság egyenesen csak azon jótételre nézve áll-fenn, hogy az Angliába vetődött és ott szegénységre jutott idegeneket az inségből kiségitse. Ezen társaság Márcz. 17-dik napján gyűlést tartván, az elejébe terjesztett tudósítás szerint a' lefolyt esztendőben 11,380 forintok gyűltek-be annak gyűjteményes kassájába. Azon idegeneknek száma, a' kik ezen kassából segédelmet kaptak 1639-re telt; 83-mat, a' kik különben hazájokba vissza nem mehettek volna, olly állapotba helyeztetett a' társaság, hogy oda vissza útozhattak.

Azon Irlandiai Catholikus Püspökök, kiknek megérkezését a' Londoni Catholikus Követség nagyon várta, ide már megérkeztek. Ezeknek neveik Murray, Curtis, Doyle, és Magreïn.

Az Irlandiai ujságlevelek között né-melyek azt erőssítik, hogy ennelutánna meghatározott fizetést fognának kapni a' Catholikus Papok, tudniillik az Érsekek 15,000, a' Püspökök 10,000, a' Plébánusok 3,000 Forintot esztendőnként. — Egy Irlandus ujság arról beszéll, hogy az Anglus Király Irlandiát nem soká ismét meg fogja látogatni.

Liverpoolban Aktziákat kezdetek össze gyűjteni egy olly társaságnak formáltatására, 8 millió forintokkal, a' mely, ha tökéletességre mehet 's ha az Országlószék a' plánumát megerőssíti, hajózási csatornát fog Irlandiának egygyik

partjától fogva a' másikig, napnyugotról napkelet felé, készíttetni.

Az Irlandiai Orangisták, hogy a' törvényeknek követésében jó példamutatással menjenek előre, meghatározták, hogy a' magok Egyesületeket haladék nélkül megszüntessék.

A' Catholikusok' Egyesülete Dublinban Márcz. 18-án tartotta a' maga utolsó ülését. Nagyon sokan gyűltek össze ezen ülésre. Felolvasták benne O-Connelt egy levelét, melyet ő 16-dikban írt Londonból. Megjegyzésre méltó volt ezen gyűlésben az a' Vég-határozás, melly által az, mind azokhoz az Anglus ujságlevelekhez köszönetet határozott, mellyek a' lefolyt időkben írásaik által a' Catholikusok' ügyének a' közönség előtt pártját fogták.

Eloszlását a' Májor Bryan' jóvallására, a' ki ezen ülésben előlülösködött, az által koronázta-meg a' gyűlés, hogy a' régi Irlandiának hármas éljen kiáltást határozott, 's ez is megesvén, mindenek halotti csendességgel szellyel oszlottak.

A' Parlamentum alsó háza Aprilis' 19-dik napjára határozta, hogy az a' felett való vetekedéseket elé vegye; hogy fel kell-e a' Catholikusok felszabadittatását illető törvényjavallatot másodikszor olvasni? Ez annyival nevezetesebb fog lenni az első felolvastatásnál, hogy az elsőben csak közönségesen volt a' kérdés feltételve, most pedig, tudni illik a' második versbéli felolvastásra, forma szerint ki lesznek a' jóvallandó törvénynek pontjai dolgoztatva, és így már ekkor nyilván lehet látni, hogy miben fog állani a' Catholikusok' felsza-

hadittatása, emancipáltatása, ha tudni illik, mind két házakban mind a három felolvasásokon által eshetik, s ha végre a Király által is megerősítettik, a mely utolsón senki semmit nem kételkedik, ha a dolog egyszer oda juthat. A kik attól féltik ezen ügyet, hogy még most nem érhet kívánt czélt, leginkább csak a felső házban féltik hogy akadályra talál.

Több helyekről érkeztek Kérelmek mind két házak elejibe a kérdésben lévő felszabadulás ellen. Belső Minister Peel a ki maga is ellenzője a Catholikusok felszabadulásának) Márcz. 17-dikén az Oxfordi Universitástól vitt Kérelmet az alsó ház elejibe ezen ügy ellen. A Kérelm foglalatja illy forma értelmű volt: — „A Könyörgők sajnálva szemlélik, hogy ezen ház megengedte azt, hogy elejébe az a törvényjavallat terjesztődjék, hogy ezen-túl a Catholikusok alkalmatosoknak tartassanak arra, hogy a Státusnak némelly bizonyos meghatározott Tisztségeit viselhessék s a Parlamentumban ülési és voksolási jussal bírassanak: — „Az eszedklők, így beszéllett a Minister, azért járultak Kérelmekkel ezen házhoz, hogy ez oltalmazza-mog és tartsa-fenn az Ország polgári és religioi intézeteit, s ők valósággal reménnik is, hogy ezen ház nem fogja eltörlení azon törvényeket, a melyeken, mint a Könyörgők gondolják, ezen intézeteknek fennállása főbkképpen fekszik. A mi engem személyesen illet, megvallom, hogy azon kínos gyötrelmemet, melyet bennem némelly Ministertársaimnak töllem ezen nagy kérdést illető különbözése gerjeszt, néminémű tekintetben enyhíti annak meggondolása, hogy a fentt nevezett Universitas, a melynek ő az alsó házban képviselője, véle éppen megegyező gondolattal legyen ezen nagy kérdésre, a Catholikusok felszabadittatására nézve.“

A mi a Dublini Catholikus Egyesület utolsó ülését illeti, melyről feljebb már irtunk rövideden, arra itt ismét vissza kell térnünk, mint hogy későbbi tudósításokban következő bővebb előadást találunk felőle: —

Összse gyülekezvén a sokaság jelentést tett S a r g u e nevű tag, hogy O-Connelről egy levél érkezett Londonból, melyet ő annyival is inkább közleni kíván az Egyesület tagjaival, hogy ebben azon fontos vádakra tétetnek feleletek, melyeket nem régen Lawless úr, a Londonba küldetett Követségnek ugyan csak egy tagja, onnét egy Irlandus újságíróhoz küldött s az ezeket közönségesen kihirdette, s a mely vádak között az is előfordul, hogy azon törvényjavallat, mely a Catholikusok felszabadittatására nézve a Parlamentum alsó házában a második felolvasatásra elő fog vétettetni, tellyességgel nem olly tulajdonságú fog lenni, hogy a Catholikusok megeleghedhessenek véle. Kérdést tett tehát S a r g u e úr, hogy kívánja-e az Egyesület, hogy O-Connelnek ezen levele közönségesen felolvasassék. M a k o n nevű tag úgy ítélte, hogy nem kell felolvasni, azért, hogy meghasonlást okozhat az Egyesület tagjai között. Ebből egy kis vetélkedés támadott, de a mely nem sokáig tarthatott, mint hogy a tagok sok felől kiáltották, hogy: olvasd! olvasd! —

Redmond így szollott: — „Mint gyanítom Lawless úr a mi ügyünket Londonban a maga hebehurgyálkodása által nem kevésse megsebesítette. Háromoljon a fejire a kár, melyet a Catholikusok ügyének okozott (halljuk! halljuk!).

Browné: — „Mi az O-Connel egyenessége s a Catholikus kérdés eránt viseltető buzgóságába legnagyobb bizodalmat helyhezteshetünk. A Lawless levelének melyet az újságok kiadtak, nem adhatok illendőbb nevet, mint ha esztelen-

nek és gonosznak nevezem (halljuk! halljuk! úgy van biz' az! úgy van!)

Ma hon: — „En is csak azért nem akarom, hogy az O-Connel levele felolvassék, hogy ne láttassunk a' Lawless' levelét fontosabbnak tartani, mint érdemi. — Végezetre meghatározfotott az O-Connel Dániel levelének felolvasatása. Az Olvasás O-Connel Móríczre bizattatott. A' level az Irlandus Egyesület Elölülőjéhez íratott, és ennyiből áll: — „

„Nagyon tisztelt úr! Kötelességemnek tartom még egyszer a' Catholikus Egyesülethez írni, 's mint hogy ez a' legutolsó leszen, szükségesképpen keserves érzéseket fog felgerjeszteni, mellyek csak az által enyhíthetődhetnek valamit, hogy jó reménségek által biztathatjuk hazafi társainkat, 's beszédünk hangját most is mérsékelheti az a' kötelességünk eránt viseltető engedelmesség, a' mellyel mi magunkat eddig is mindenkör megkülönböztettük. —

„Azonban, midőn mi a' törvényeknek illy készséggel és örömmel alája adjuk magunkat, más felől arról se' felejtkezhetünk-el, hogy mint Irlandusok 's mint a' Constitúción fundáltatott Szabadság' barátjai, magunknak és Hazánknak mivel tartozunk; és én ezen két tekintetkre nézve nem cselekedhetem azt, hogy az által okoztató örömet 's büszkeségemet, hogy az Irlandiai Catholikus Egyesületnek tagja lehettem, halható hangon 's minden feltételek nélkül közönségessé tehetem. Egész hátra lévő életemben örvendetes vigasztaltatásomra fog szolgálni, hogy ezen Gyűlésnek munkás tagja lehettem, és ha halálom után egy temető síromra tételő emlékezet-kőre a' nevem feltétetőlne, reménlem, hogy az Irlandusok' háládatos emlékezetétől megkívánhatom, hogy ezen emlékezetkőven következő felírás olvastathassék: — Ó Egyik tagja volt az Irlandus Catholikusok' Egyesületének.

„Nem tehetem hogy meg ne emlitsem, hogy ezen Egyesületnek felállitására én egész Irlandiát csupa nyughatatlankodásoknak és zúrzavarnak állapotjában találtam. Irlandus' vér ontatott az Orangisták által, még pedig bosszuállás és visszaköltönözés nélkül; más vidékeinken az úgy nevezett Pántlikásemberek járkáltak fényes nappal sereggel és fenyegetődzve fel 's alá; ismét más kerületeinken, azt gondolom hogy tizenegy Grófságainkban, felfüggesztetve volt a' Constitúció; az Esküdttek által való perlekedés félbeszakasztatott; legundokabb gyilkosságok 's gonoszságok folytak az egész országban, a' mellyekre nézve eme' gyűléses de talám azon időben szükséges Insurrekció-Akta folyamatban vala; az áldozatok egymásra következtek, 's mint látszott ezen Áltának már nem is volt az erőszakhoz való folyamodásnál egyéb foganatja, 's csak ez által hajthatta engedelmességre a' nyilván való ellentállást.

„Illyen vala Irlandia' állapotja, midőn a' Catholikusok' Egyesülete lábra állott — de a' melynek én itt nem Historiáját, hanem csak rövid rajzolását akarom adni — e' vala, mondám, Irlandia' állapotja, midőn az Egyesület a' maga munkájához hozzáfogott, 's alig teltek belé néhány hónapok 's alig gyűlték a' Catholikusok' ügyének előmozdittatására 10,000 font segedelem Sterlingeek, már megszűntek vala az undok vér-ontások, és ki mondjam-e, hogy a' mi Egyesületünk' parancsolatjára szűntek-meg? Az Irlandus parasztember azt hallván, 's azon reménséget látván, hogy jusait meg fogja nyerni, megszűnt bosszuállásra való alkalmatosságot keresni magának; 's a' mi tiszteletet érdemlő Protestáns hazánkfiai közzül sokak a' legjobbak és legbölcsebbek összehatsatoltak a' magok iparkodással annak elérhetésére, a' mi nélkül Irlandiában soha állandó csendesség nem fog uralkodni, tudniillik an-

nak elérhetésére, hogy minden hűséges alattvalók egyenlő Státuszpolgári jussokkal élhessenek.

„A' mi Egyesületünk azonközben mind ezek mellett is elnyomataték 's ennek tagjai a' magok' iparkodásokban, egy illy nagy és illy közhasznú pályafutás' útján meggátoltattak. Hanem ezen dolog a' törvény' keze, a' törvényhozó Hatalomnak erős karjai által történt; és mi, a' Catholikus Egyesület' tagjai, a' mi czélzásunknak tisztaságát már most semmi általolly nyilvánosságosan és olly tökéletesen ki nem mütathatjuk, mint azon törvény eránt való kész és tisztelettel telyes engedelmisség által, melly által a' mi Egyesületünknek eloszlattatása parancsoltatik.

„Egybe csakugyan bizonnyal hibáztunk, abba' tudniillik; hogy az eránt nem viselttünk elegendő figyelemmel, hogy az Anglus népet a' magunk czélzásaink és kívánságaink felől, előre, pontosan és környülállásosan fel világosítottuk volna; — hogy Irlandiában egy részrehajló és szemérmellen nyomtató-sajtónak; hogy Angliában a' közönséges vélekedésnek egy részét magának megnyerhesse, megengedtük — melyből a' következett, hogy az Anglusok, sok olly hazugságokat, mellyek nélkül, kik Irlandiában a' dolgok' állapotját jól esmertük, butábbaknak és gyávabbaknak látszottak, hogy sem megvető halgatásnál egyebet érdemeltek volna, az Anglusok, mondám, kik előtt az Orángista-íróknak szemtelen alacsonysága esmeretlen volt, mint tiszta és csupa igazságokat úgy olvastak 's úgy hittek. Innét vette származását az az erántunk való előítélet, a' melynek egyedül tulajdonítatjuk Egyesületünk' eloszlattatását — hanem ezen pont már el van végeztetve, még pedig örökre — mi alája adjuk magunkat a' törvénynek; 's ezen-túl magunknak csak olly eszközök által fogunk elégtételt szerezni iparkodni, mellyeket a' törvény nem

csak megenged, hanem jóknak lenni is megesmér. Elegendő segodelemkútfeljeknek birtokában vagyunk, mellyek a' törvényekkel és Constitutzióval megegyeznek. Sok féle törvényes eszközeink vagynak, a' mellyek által panaszainkon segíthetünk. És én mind ezeken kívül is minden kinézések által meggyőztetve vagyok az eránt, hogy az Emancipatio az ajtó előtt áll, és a' Parlamentum' mostani ülései be nem fognak rekesztetni a' nélkül, hogy a' tartós egységnek és összezatyafiasodásnak alapja, nem csak Irlandiában, hanem a' két Országok között is megtétetődjék. —

„Az emancipatio az ajtó előtt áll; ha csak esztelen rágalmaszaink vagy olmlé nélkül való félelmeskedésünk által nem hátráltatjuk, vagy meg nem gátoljuk. A' mi ügyünk Angliában már most a' józan okosságnak, a' jó gondolkodásnak, belátással telyes ítéletnek, és megengesztelődési hajlandóságnak gondviselése alá van vetetve. A' Parlamentum béli minden részek össze csatolták magokat a' végre, hogy a' mi felszabadulásunkat közelebről illető környülállásokat megfontolják, és rendbe szedjék, még pedig olly módon, mint azt Angliának és Irlandiának legjobb barátjai már régtől fogva elintéztetni és végre hajtani kívánták volna. Ők a' dologgal nem hebehurgyálkodnak, hanem inkább e' nagy tárgynak minden pontjait közönséges megfontoltatás' alá kívánják bocsátatni; és ha e'-közben a' Protestánsoknak vagy Catholikusoknak valamely félelmeskedése találja magát eléadni, ők az e'félenek tökéletes megfontolására elég időt fognak venni, és semmi határozás nem fog tétettni a' nélkül, hogy az elé fordúlható nehézségek minden oldalrol felvilágosittassanak. —

„Mind ezen jó kinézések között azonközben valami Lawless nevű úr, a' ki magát az itt lévő Irlandus Deputátzió' tagjának mondja lenni, de, mint én a' ki-

nevezetetés' laistromából látom, éppen nem az, elé állván, a' nélkül, hogy valamelyiküinktől a' tárgy eránt tanácsot kérdett volna, hebehurgyázkodva írás által a' közönséghez fordult. En azonközben most nem bocsátom ki magamat az ő gyalázására, hanem csak magamat fogom védelmezni, 's az ő közre bocsátott írásában találató hibás feladásokat igazítom meg."

„Lawless úr engemet igazságtalansággal és hitünk alapjaitól való eltávozással vádolt; azt hirdette-ki felöllem, hogy én a' Szegények' kipusztításában 's a' Catholika Egyháznak megalacsonyításában megegyeztem volna; 's azt merte erősíteni, hogy én ezen bünt, a' minden lehető indító okok közzül a' legalacsonyabból, tudniillik személyes haszonkeresésből követtem volna el. — „Az én jutalmam, így szollott Lawless úr, egy se-lyem matéria kaput fog lenni!

„Ezen vádoknak nintsen, telyességgel nintsen semmi fundamentoma. En ezen alacsony vádak 's tulajdon személyem köz-ze Karakteremet vetem oltalmazó paizsúl. Személyes haszonkeresés!! Mikor kerestem volna én ezen magános hasznot? De engedjen-meg nékem Nagy Tiszteletű úr! én nem bocsáthatom-le magamat egyenként minden mentsegekre. Nem akarok az Egyesület türelmességével vissza élni, 's erre nézve csak a' következő dolgokra kívánok kikocsátkozni:

„Először. — A' Catholikus Papságnak határozatódható fizetést illető rendelkezésekre nézve, avvagy a' Válosztási jusra megkívántató adófizetésre nézve, még eddig semmi határozás nem tétetett. Okosabb lett volna elvárni, hogy mi némű határozások fognak ezen tekintetben tétettni, hogy sem azokat idő előtt gyalázó keménykifejezésekkel kárhoztatni. —

„Másodször. — A' Catholika Deputáció semmi e'-féle rendelőstételekben általában nem részesül. Mi még eddig

semmi e'-féle alkudozásba vagy egyezésbe nem avatkoztunk. Nintsen is erre telyességgel semmi szükség. Ha az Anglus törvényhozó gyűlés szükségesnek fogja tartani azt, hogy ezen tárgy eránt valamely határozást tegyen, megfogja ő ezt tenni, a' nélkül, hogy tőlünk az eránt tanácsot kérdjen. —

„Harmadször. — Ámbár volt is valami szó a' mi Pappainknak rendeltetendő fizetésről, e' csak ugyan semmi olly módon nem tétetett, hogy azért a' leglelkiesméretesebb Catholikus legkissebbnyire is nyughatatlankodhassék; 's lehet-e valaki olyan, a' ki azt gondolja, hogy az Irlandiai Catholikus nép a' Britannusnemzettel egyenlővé tétetődhessek, a' nélkül, hogy annak Pappjai természeti igazságos just ne tartsanak a' Státustól való fizetetéshez? Ha van valaki, a' ki így vélekedik, én megvallom, hogy azzal nem vagyok egy vélekedésben. En részemről úgy ítélek, hogy a' mi Pappaink bizonyos segedelmet fognak azon Státustól kapni, a' melynek fenntartásában mi Catholikusok jövainkal és vérünkkel részesülünk. A' mi pedig ezen segedelemnek ide-amoda lejendő fordittatását illeti, nem legjobb kezeknél leszen-e ez, a' mi jó Püspökeinknek kezikben. Nem leszen-e szükséges ezt megítéletés végett az egész Protestáns és Catholikus közönség' elibe terjeszteni előbb, hogy végképpen megerősítettne 's mint törvény elintéződne? —

„Negyedször. — A' mi a' Válosztási jusra megkívántató Quotát illeti, ezen tárgy valósággal nagy megfontolást kíván, 's minden tekintetben jó felvilágosításra és megfontoltatásra van szükség, előbb, hogy sem helybe hagyattatna. Ezen tárgy még most csak egy Csira, 's lehetséges dolog, hogy telyes formára soha se is fog jutni. Még erről semmit többet nem tudhatunk, csak: hogy nintsen célba vétetve, hogy a' most fenn-

álló Válosztási Qualifikátzió n' a városokban változás tétetessék; hogy ninsen szó a' felől, hogy ezen Qualifikátzió, különösen Irlandiában, a' hol éppen olly tulajdonságokkal bír, mint Angliában, valamelly más formába vétetődjék, a' hol tudniillik az, a' kinek a' Válosztáshoz jussa van, Szabad étellel bír, az az örökké tartó árendát bír földes-adózás nélkül; továbbá, hogy ninsen czélzás arra, hogy valaki, a' ki most a' Válosztási jussal bírök laistromába beirattatva van, abból kiöröltessék, s a' voltolási justól megfosztattassék, s hogy ezen jus semmi mostani szabad-árendánstól, valameddig árendájának ideje tartani fog, el nem vétetik; s végezetre, hogy a' Válosztási jussal való bírásra legfeljebb 10 font Sterling leszen a' maximum, vagy talám az 5 fontot se' fogja felyül haladni: —

„Nó tehát van-e ezekben valami olyan, a' mitől előre a' legfélelmesebbek is megijedhetnének, s a' t.

„Hanem (így végzi levelét O-Connel) már most bé kell rekeszteni irásomat, mert kifogytam az időből. Különbben is elég hosszszas valek hazafi társaim' figyelmének kifárasztására s mint velem, arra is, hogy az Irlandiai népet a' felől meggyőzzem, hogy én nem vagyok elégséges arra, hogy az ő javát hűségtelenül eláruljam, avvagy hogy önn' hasznomra czélzó útakon járjak. Ítélet-tételem megcsalhat, de indító okaimnak tisztaságára s a' szabadság s Oseim hite eránt viseltető buzgóságomra nézve, hátat senkinek nem adok. —

„Utolsó szavaimat a' Catholikus Gyűléshez ezen erős reménségnek kijelentésén végzem, hogy az a' megengesztelődés' lelke, a' melly Angliában felelevenült, ahhoz hasonló nemes bizakodásra fog találni, és hogy mi' minden hiú félelmet és régi megrogzött irigykedést fére tévén, tiszta szívvelől származó eleven hajlandóságot bizo-

nyitunk az eránt, hogy minden részekközött olly intözetek tétetődnek, hogy mindnyajoknak lélegittetéssekre fognak szolgálni, s ki mutatják azt, hogy mi ezen birodalom' hatalmának megerössfttetésében s hátorságának kiterjesztésében munkásan részesülni kívánunk.“ — Vagyok: O-Connel Dáuiel.“

Felolvastatván ezen levél, Conway tagnak jóvallására emlékezetnek okáért az Egyesület' jegyzőkönyvébe betétt — s ezzel az Egyesület, a' meghatározott három felkiáltást: Éljen a' régi Ir-lan-dia! megtévén, estvéli 8 óra felé szepcsendesesen szellyel oszlott.

Török Birodalom.

Ma szinte, mikor Bécsből a' M. Kurirt már csak nem útnak akarnók indítani a' Magyar Haza felé, vevök a' Törököket s Görögöket illető sok felé Tudósításokat. Itt következik ezekből is annyi, a' mennyit még egy pár órák alatt nyomtató sajtó alá adhatunk: — „

„Konstanczinápolyból Márcz 16-kán. A' Porta olly Tudósításokat vett az új Seruskiertől Mehmed Churschid Basától, a' mellyekkel nagyon meg van elégedve. Ezen Basa legkissebb akadályra nem talált a' maga útjában Janina felé; a' honnét haladék nélkül Arta felé fog indulni, hogy Akarnaniára mennél hamarabb beüthessen. Omér Basa legkissebb akadályt se' tett az új Seraskier útjába, sőt úgy nyilatkoztatta ki magát, hogy egész engedelmességgel el fog útozni Salonich-be, a' hova kirendeltetett. Legnagyobb örömet okozott pedig mind ezek között a' Portának az a' Tudósítás, hogy az Albaniaiak kinyilatkoztatták, hogy ök egész erejekkel a' Portát fogják segíteni; annyi embert és lovat fognak számára kiállítani, a' mennyit kívanni fog és a' mennyi tölök ki fog telni. Igaz az, hogy valamint ma-

sutt úgy itt Konstanczinápolyban is sokféle nagyított hírek kezdtek szárnyalni az Albániai armádának nagy erejéről; de a melyet csakugyan magok a Görög újságlevelek is mind kiáltak, mint névszerént a Törvények-barátja is cselekedett; és ha szintén valósággal féltehetjük is, hogy nintsen az Albániaiaknak olly nagy ereje, mint hirtelik: azonban úgy látszik még is, hogy nem kevés megfélemlést okoztak ezen új hírek a Görögök között. Valósággal bajos által látni, hogy, ha Churschid Basa csak 15—20 ezer Albániai katonákkal bentheth Nyugoti Görög országra, mi képpen állhasson ennek ellent az a minden tekintetben szükségét szenvedő 's a szenvedések miatt mindenre vetemedő Görög ármáda, a melynek valóságos állapota elég nyilvánosságosan leíratott a minap, mint akkor megírtuk, az Anatólikói Congressusban.

A mi Patrás várát illeti, erről csak annyi bizonyos, hogy a Görögök még nem foglalták-el; hogy ők azt szárazon vizen bekerítették volt, ez is kétségbehozhatatlan: hanem, hogy az olta a Candianál álló Ibrahim Basa hajós serge mitsoda fordulásokot tehetett ezen várra nézve, még nem tudhatjuk. Beszélnek, hogy a Török szállító hajók, melyek Prevesánál állottak, egy jó északi szélről segítettvén, a Patrás előtt vigyázaton álló Görög hajók között annyi eleséget vittek-be oda, hogy mostanság nem fog szükségét szenvedni az abban lévő Török sereg. Sőt több az, hogy Márcz. közepe táján közönségesen hirteltek Korfú szigetén, hogy Patrás a tenger felől valósággal feloldoztatott volna a megszállás alól, és hogy annak kikötőhelye előtt 16 Török vagy Egyiptomi hajók állának. — (Nem soká mind ezek a hírek meg fognak vagy valóságosulni, vagy egészen elenyésznek)

Ibrahim Basáról bizonyosan írának annyit, hogy ő Febr. 20 és 24-dik napjai

között 36 kisebb-nagyobb hadi hajókkal a mellyeken 4500 katonák is ültek, a Sudai kikötőhelyet oda-hagyván egyenesen M o r e a felé folytatta evezését. A Görög hadi hajók ezen tengereken már több hónapoktól fogva nem mutatták magokat.

Egy tiszt, a ki már jó ideje, hogy Ibrahim Basánál tartózkodik, így írt Febr. 14-dikén: —

„A Sudában 's Candia szigetének egyéb részein fekvő Török sergeknek mindenbe bősége van. Visznek az ott lévő piaczokra mindenféle nemzetbeli hajókat mindent a mi kell. A hajókat minden veszedelem nélkül folytatják evezéseket Rhodus, Suda és Modon között. Candia t 8000 Arnauta katonák tartják őrizet alatt, és ezeket akkor se fogja innét elvinni Ibrahim Basa, mikor a maga Egyiptomi sergeivel valamely expedízióra fog menni.

A Vándor-botra jutott Zaimi, London's több társaik, a legutóbbi hírek szerint még most is azon Calamo nevű Jóniai kisded szigeten tartózkodnak, a hol magoknak még eleintén menedéket kerestek vala, 's egyéb dolgok nem lévén, mint hol a Görög Kronika Febr. 23-dikán mondja, vendégeskedéssel 's vigadozással töltik idejüket. —

Zaimi valami Apológiát küldött vala Febr. 26-dikán Doktor Mayerhez a Görög Kronika Redaktorához, olly kérelemmel, hogy: mivel több ízben azt erősítette maga felől, hogy ő az igazságnak és szabadságnak barátja volna, 's hogy az ő nyomtató-sajtója szabad legyen, erre nézve legyen olyan jó, hogy hozzá küldött Apológiáját újságleveleiben becsássa világ' elejibe.

Erre e-képpen felelt a Kronika Redaktora: „Ez Uram, mind igaz; de az is igaz más felől, hogy minden dolognak

határai vagynak. Az úr ügy nevezett Apológiája csak egy Libellus (motskolódás); az úr maga a Szerzője azoknak a történeteknek, mellyek a hazán csak nem halálos sebet ejtettek. Kérelmét tehát mind ezekre nézve telyesíteni lehetetlenség.“

ják útjokat Mailand felé tovább folytatni.

Magyar Ország.

Azon négy Fő Tisztelendő, tudniillik Dobay Márton, Kritsfalusi Ferencz, Loeffler János, és Rózsa Ferencz Uraknak, kiknek a N. Váradi F. T. Káptalanhoz Hon. Kánonokokká lett nevezetéseket még a mult esztendőnek vége felé tisztelettel megirtuk volt, beiktattatása a lefolyt Márcz. 9-dikén ment véghez. Méltóságos Fő Tisztelendő Laitsák Ferencz Úr, kinevezetett Rosnyói Püspök, ékes és fontos beszéddel adta elé ezen derék Férfiaknak érdemeiket, és a Felséges Királyi megtiszteltetést, s őket renddel, szokott szertartás szerént, a Kánonoki sorba beállította. Ez megléven, Fő Tisztelendő Kritsfalusy Ferencz Úr, a többiek nevében is hálaadó beszédet mondott, mellyben a Felséges Királyi kegyelmet, és a beiktató Püspök Úrnak jóvótát érzékenyen megköszönte. Ezen különös inneplésen, minthogy ritka történet itt egyszerre ilyen négy Férfiúnak megtiszteltése; igen számos gyülekezet, kiváltképen pedig a Papságból igen sokan voltak jelen a Székesegyházban, és örvendezve szemlélték az érdemeknek illy módon való megbecsültetését. — Az egyházi szertartás után Méltóságos és Fő Tiszt. Vurum Jósef, Megyés Püspök Úr, Consistoriumot tartott, és abban Fő Tisztel. Rózsa Ferencz Urat, és Nagy Tiszt. Molnár Péter Urat, Nagy Váradi Plábanust, az egyházi szék Assessoraivá nevezni, utóbb pedig mind az új Kánonok Urakat, mind sok más Vendégeket fényesen megvendégelni méltóztatott.

Még jegyzést érdemel, hogy ezen Mayer úr a Kronika Redaktora hirdette volt ki Febr. 12-dik napján azt a Napoliból hozzá érkezett Tudósítást, hogy az elnyomtatott Rebelliseknek megíteltetéssekre 9 személyekből álló Biztosság nevezetett legyen ki, s ezen Hirdetéshez olly Megjegyzést tett, melyben a Direktoriumot megintette, hogy igen lágy és kedvező ne legyen, hanem a Rebelliseket keményen büntettesse meg — későbbre pedig (Febr. 25-kán) azt tanátsolja, Zaiminek, Londónak s társaiknak, a kik Calamo szigeten tartózkodnak, hogy kövessék az Evangéliumi Tékozló-fiúnak példáját, így szollván: „Atyám vélkeztem; a törvények tudnak büntetni, de tudnak meg is bocsátani.“

(A Görög Ujságokból vétetett sumimázatok, mellyek a Törökök által Albaniában és Epirusban tétetődő nagy hadi készületekről beszélnek, jövő Ujságunkban követhetnek).

B e c s.

Mint közelebbről jelentettük, a Felséges Urunk és Ferencz Károly Cs. Fő Herceg útnak indulása a tegnapi napon, a Felséges Aszszonyunké és Sofia Cs. Fő Hercegnéjé pedig tegnapelőtt megésvén, ehez az Udvari Ujságból most még azt is hozzá adhatjuk, hogy Ó Felségek Veronába össze jönnek és onnét együtt fog-